

Κερύνεια μου!

Σαν το πρωί ξημέρωνε καρτέραγα
Τ' άσπρα σου πόδια να 'πλενα
Μ' ανθόγαλα του αφρού
Και τα ξανθά σου τα μαλλιά
Τα χρυσολουλουδένα
Θε ν' άπλωνα να στέγνωνα
Στα πλάγια του βουνού...
Του Πενταδάκτυλου παρθένα και κυρά
Που 'ταν οι μπούκλες σου βαριές
Κι ευώδιαζαν
Ανθώνες, κυπαρίσσι και λεμόνι,
Τ'ορκίζουμουν δεν θ' άφηνα
στον κόσμο να μας χώριζαν καρδιές
σ'ημίθεους, κι ολόκληρους θεούς
να μην σ' αφήσω μόνη...

Βασίλισσα του κάστρου μου
Με δαχτυλίδι μέση
Που την εσμίλεψαν θεοί,
Δική, ολόδική μου
Ποσφηνωμένο αγκάλιασμα
Χίλια και μύρια χρόνια
Και γέμιζε τον ουρανό με τ' όνομά σου μόνο
Κι εγράφονταν, εγράφονταν
Με των πουλιών
Τα ράμφη...
Που δεν εμπόρεσε κανείς ως τώρα να το μάθει!

Ποιος άκουσε το θρόισμα, το φλοίσβο και
Τις άρπες
Μαζί απαλά να τραγουδούν
Και να γλυκομιλάνε;
Ποιος άκουσε τις μέλισσες το ίσο να κρατάνε
Και την καρδιά μας τύμπανο, ρυθμό να συνοδεύει!

Κερύνεια μου που σ' έχασα στου ύπνου μου
Τη γλύκα
Πεύκο και πέλαο μαζί παντρεύτηκαν σιμά σου
Και κουκουνάρια η θάλασσα παιχνίδιαζε στην άμμο
Ξυπόλητη τα μάζευες
Με τα καμώματά σου

Κι αναρωτιόμουν πάντοτε
Στο χρώμα των ματιών σου!!!
Γελούσαν κι ήταν πράσινα
Με γαλανές λουρίδες;
Ή μήπως ήταν γαλανά με χίλιες ηλιαχτίδες;
Ζαλίζομαι, μπερδεύομαι
Σ' ανταύγειες να πιστέψω
Τη μνήμη μου φυλάκισε
Αυτός που θα ληστέψω ...

...κείν' το πρωί τις μαργιολιές

..κείν' το πρωί τις μαργιολιές
Δεν πρόλαβες να κάνεις
Γιατί βαθιά κοιμήθηκες
Στ' αυγερινού τα χέρια
Με την μορφή σου ανάλαφρη
Και την πνοή σου αιθέρια
Στον ύπνο σου χαλάρωσες
Τ' αγκάλιασμα με μας
Σ' αρπάξανε, σε σφίξανε, σε πήραν από...

Ω χέρι, άδικο, σκληρό
Τι ξέρεις από χάδι;
Μαχαίρια ξέρεις να κρατάς και να σκορπάς,
Ρημάδι!
Καταραμένο κι εχθρικό του βάρβαρου εγγόνι
Νύφη την είχαμε, βορρά,
Στην ομορφιά ήταν μόνη...
Κομμένη ανάσα μας γλυκειά,
Σαν τ' όνομά σου λέμε...
Σβηστό κερί μας να μην κλαίς,
Άφησε εμάς να κλαίμε...

Τάχα να σου κτενίζει σου τις μπούκλες τις αφράτες;
Να ξέρει τάχα να φορεί
Στο θείο το κορμί σου
Της θάλασσας τα χρώματα
Και δαντελένια κρόσσια
Κάθε στιγμή σαν άλλαζες
Της Φύσης τα προικιά σου;

Μια μπούκλα ρίξε απ' εδώ
Να βρει να σκαφαλώσει
Όποιος κουράγιο ζώνεται
Να 'ρθει να σε ξεζώσει!

Ξέρω πως νάζια σου άρεσε
Από καιρό να κάνεις
Μια χάνεσουν μια βρέθεσουν
Μέσ' στου καιρού το διάβα
Μ' άσε τα πείσματά σου πια
Φτάνει σου...θ' αποκάμεις

Έλα, τα χείλη δρόσισε,
πού 'καψεν τα η λαύρα...
Μ' αυγερινού καλάϊδημα
Έλα να μας ξυπνήσεις
Μοίρες σε τάξανε σε μας
Το ριζικό μη σβήσεις

Αιθέρια, γλυκομίλητη
Μεταξοϋφαντή μου
Κομμένη ανάσα μου, ψυχή
Κερύνεια μου
Ζωή μου!

Έρμα Βασιλείου

Λεμεσός Δεκέμβριος 1974